Előszó.

Mióta a nagy belga hegedűs, Henri Vieuxtemps művei szabadok lettek, majdnem minden jelentékeny kiadócégnél megjelentek. Mindezen kiadványok között egyet sem találtam, amely az eredeti jelzéseket megtartotta volna. Érthetetlen előttem, miképpen volt lehetséges egy ily jelentékeny mester jelzéseit, aki maga egy iskolát és irányt képviselt, az uj kiadásokban egyszerűen megsemmisiteni. Azt kellene hinnünk, hogy egy Spohr, Vieuxtemps, Wieniawszki, stb. eredeti jelzéseit tiszteletben illenék tartani.

Minthogy Vieuxtemps a hegedűjáték egy uj úttörő irányzatának, ugyanis a nagyszabású, széles, plasztikus játékmodornak a megteremtője, műveinek ujbólvaló kiadásánál első sorban arra kell ügyelni, hogy nagy előadó művészetének jellegét megóvjuk, s elveit kimeritően érthetővé tegyük. Vieuxtemps zenéjének sajátos jellemvonása a fantáziának nagyvonalú, szabad csapongása. Ezt, sajnos, sokszor teljesen félreértették. Ő minden tulzást és szertelenséget gyűlölt és jaj volt annak, ki jelenlétében irányzatát félreértve, saját belátása szerint szeszélyes tempo rubatokkal és a zenei frázisok szétszaggatásával műveit „szépiteni" akarta. Vasszigorral ragaszkodott műveinek stilszerű előadásához éppen úgy, mint az általa előirt előadási jelekhez, vonásjelzésekhez és ujjrakásokhoz.

Párisi tartózkodásom alatt 1878-ban épp úgy, mint ké-

Vorwort

Seitdem die Werke von Henri Vieuxtemps, dem großen belgischen Geiger, freigeworden, sind dieselben fast in allen bedeutenden Verlagsfirmen neu revidiert erschienen. Unter all diesen Neuausgaben fand ich keine, die die Originalbezeichnungen beibehalten hätte. Es ist mir unerklärlich, wieso es möglich war, die Bezeichnungen eines so bedeutenden Meisters, der selbst eine Schule und Richtung repräsentiert, bei der Neuausgabe seiner eigenen Werke ganz einfach zu vernichten. Man sollte doch meinen, daß die Originalbezeichnungen eines Spohr, Vieuxtemps, Wieniawski etc. respektiert werden müßten.

Da Vieuxtemps der Schöpfer einer neuen bahnbrechenden Richtung des Violinspieles war, nämlich der großzügigen, breiten, plastischen Spielweise, ist bei der Herausgabe seiner Werke in erster Linie darauf zu achten, den Charakter seiner großen Interpretationskunst zu wahren, seine Prinzipien erschöpfend verständlich zu machen. Das Großzügige und Freiempfundene, das die Musik Vieuxtemps' in besonderer Weise charakterisiert, ist leider allzu oft gänzlich mißverstanden worden. Er haßte alles ins unschön — und maßlos Übertriebene, und wehe dem, der in seiner Gegenwart, seine Art mißverstehend, nach eigenem Gutdünken durch willkürliche Tempi rubati oder gar durch Verzerrung der Phrasen, die Werke „schöner machen" wollte. Er hielt mit äußerster Strenge an einer formvollendeten Wiedergabe seiner Kompositionen, sowie auch an seinen Vortragszeichen, Stricharten und Fingersätzen fest.

Ich habe während meines Aufenthaltes in Paris 1878, wie auch später im Jahre 1881 in Algier, wo ich monatelang im Hause Vieuxtemps' weilte, oft die Gelegenheit gehabt, alle seine Werke aufs gründlichste mit ihm selbst durchzunehmen und besitze ich viele seiner diesbezüglichen eigenhändigen Aufzeichnungen. Da er noch während meines

Preface.

Since the copyright on the works of Henri Vieuxtemps, the great belgian Violinist, ran out, these have been republished in the form of new arrangement by almost all the better known publishing houses. Amongst all the latter, I found none that had retained the original markings and directions. It is incomprehensible to me how anybody, in editing the work of a master, who himself represents a school and a definite tendency, could completely obliterate that masters every mark and direction. One would think that the markings of a Spohr a Vieuxtemps or a Vieniawski, would be respected.

As Vieuxtemps was the creator of an entirely new tendency in Violin playing — a large broad plastic style, it is most important in editing his works, that the character of his great interpretative art should not be lost, and also that his principles should be made entirely clear. This large broad and free style which was the special characteristic of Vieuxtemps music, has alas! generally been quite misunderstood. He hated everything ugly and exaggerated, and woe to the performer who in the masters presence, misunderstanding his ideas, wished to make the work "more beautiful" through gratuitous "tempi rubati" or pulling phrases out of shape. He insisted strongly that his composition should be played in perfect form and also that his expression marks bowing and fingering should be observed. In 1878 when I lived in Paris and later in the year 1881 in Algiers, when I passed several months in Vieuxtemps house, I often had the opportunity to go through his works

Préface.

Depuis que les oeuvres du grand violoniste belge, Henri Vieuxtemps, sont entrées dans le domaine public, presque tous les grands éditeurs de musique en ont publié, surtout ces derniers temps, de nouvelles éditions dans lesquelles, à mon très grand regret, je n'ai retrouvé aucune des annotations personelles du maître.

Je ne puis absolument pas comprendre comment on ait pu supprimer les signes explicatifs d'un si grand maître qui, lui-même, était chef d'une école. On serait cependant en droit de s'attendre au respect absolu des annotations personnelles d'un Spohr, d'un Vieuxtemps ou d'un Wieniawski.

Vieuxtemps fut le créateur d'une nouvelle méthode d'interprétation, c'est-à-dire qu'il innova le jeu large, grand, pathétique et plastique. C'est pourquoi en publiant une nouvelle édition de ses oeuvres il est nécessaire et juste de leur conserver les indications si caractéristiques du grand art d'interprétation qu'il nous a léguées (coups d'archet, doigtés, nuances) afin d'expliquer et faire clairement comprendre les principes du maître.

Cet art, d'une si large étendue, si rempli de fantaisie, si personnellement vécu et qui est comme la consécration particulière de la musique de Vieuxtemps a été bien souvent méconnu. Il manifestait le plus grand dédain et jugeait très sévèrement tout ce qui sentait l'exagération et blessait le goût du style et de la beauté. Il tenait essentiellement à une interprétation correcte de ses oeuvres, à ses coups d'archet, à ses doigtés et à ses autres indications; il n'aurait jamais toléré par des „Tempi rubati" aucune dérogation à ses principes, et malheur à celui qui, sous prétexte de vouloir „embellir" ses oeuvres, en déformait la phraséologie.

J'eus l'honneur et l'occasion de pouvoir étudier à fond les oeuvres de Vieuxtemps avec le maître lui-même durant le séjour que je fis à Paris en 1878 et, en 1881, à Alger

sőbb 1881-ben Algirban, hol hónapokon át Vieuxtemps házában időztem, sokszor volt alkalmam minden művét vele a legalaposabban átvenni; sok sajátkezű följegyzését még ma is őrzöm. Algiri tartozkodásom alatt meghalt; ezen feljegyzések tehát a legutolsók, melyekben hoszszú virtuózi pályájának gazdag tapasztalatai visszatükröződnek, és a melyek egyszersmind kétségtelenül a legirányadóbbak és intencióinak is a legmegfelelőbbek. Engem ott tüntetett ki 7-ik hegedűversenyművének ajánlásával és ugyancsak ő volt, ki engem a brüsszeli kir. konzervatoriumhoz utódjául ajánlt. Ez állást 5 éven át be is töltöttem. A mester halála után családja megbizott hátrahagyott műveinek sajtó alá rendezésével. E művek között volt a párisi konzervatoriumnak ajánlott 36. gyakorlata is.

A szoros művészi és baráti viszony, amely engem Vieuxtempshoz fűzött, rábirt engem összes műveinek ujbólvaló kiadására, melyek egymásután fognak megjelenni. E kiadásban az eredeti előadási jeleket, a mester eredetije után ismét helyre állitottam és szükség szerint kibővitettem. Igy tehát remélhetem, hogy mindazoknak, kik Vieuxtemps zenéjét az ő szellemében akarják előadni, sikerült utat mutatnom.

Aufenthaltes in Algier starb, dürften diese seine letzten Bezeichnungen, in denen die ganzen Erfahrungen seiner langen Virtuosenlaufbahn abgeklärt zum Ausdruck kommen, wohl die maßgebendsten und erschöpfendsten sein, die in jeder Weise seinen Intentionen entsprechen. Dort war es auch, wo er mich durch die Widmung seines 7-ten Violinconcertes auszeichnete, und er war es, der mich als seinen Nachfolger an das königl. Brüsseler Konservatorium empfahl, wo ich dann diese Stellung 5 Jahre hindurch bekleidete. Nach des Meisters Tode betraute mich seine Familie, seine nachgelassenen Werke zu ordnen und für den Druck vorzubereiten. Darunter befanden sich auch seine, dem Pariser Konservatorium gewidmeten 36 Etüden.

Die innigen künstlerischen und freundschaftlichen Beziehungen, die mich also mit Vieuxtemps verbanden, haben mich bewogen, eine Ausgabe seiner sämmtlichen Werke zu veröffentlichen, die nach und nach erscheinen werden. In dieser Ausgabe habe ich die Vortragszeichen, Stricharten und Fingersätze auf das genaueste nach den Originalbezeichnungen des Meisters wiederhergestellt und nach Bedarf ergänzt.

Somit hoffe ich mit der durch mich revidierten Neuausgabe all denen, die die Musik Vieuxtemps' seinem Geiste entsprechend, interpretieren wollen, den Weg zu weisen.

with him most throughly and I am in posession of many of his markings in his own hand. As Vieuxtemps died while I was in Algiers these markings are his last and the expression of the whole experience of his long career as a virtuoso. They are probably the most complete of any, showing his intentions in the best way. It was in Algier that he honoured me by the dedication of his 7th violin concerto and it was he who recommended me as his successor to the Bruxelles conservatorium, where I held this position for five years. After the masters death, his family entrusted me with the preparation of his posthumous works, for publication. Amongst these were his 36 studies dedicated to the Paris conservatoire. The intimate artistic and friendly relations in which I stood to Vieuxtemps, have influenced me to publish an edition of his entire works, which will appear in due course. In this edition I have given the expression marks, bowing and fingering very exactly according to the original markings. When they were incomplete I have added to them what was necessary. I hope to point the way in this edition for all those who wish to interpret Vieuxtemps music in the style in which he himself desired that it thould be played.

où il me retint chez lui pendant plusieurs mois et où j'eus, hélas! la grande douleur de lui fermer les yeux.

Je conserve toujours les exemplaires de ses oeuvres qu'il annota lui-même de sa main, indiquant les observations, les doigtés, les coups d'archet etc. Je puis ainsi affirmer avoir recueilli les dernières observations et remarques qu'il ait été à même de donner sur l'interprétation de ses oeuvres. Ces observations et remarques, fruit de l'expérience acquise au cours de sa longue carrière de virtuose, sont donc les plus authentiques et répondent absolument à ce qu'il a voulu.

C'est aussi à Alger que Vieuxtemps me fit l'honneur de me dédier son „VII ème Concerto" pour violon et c'est lui-même qui voulut bien me désigner comme devant lui succéder au Conservatoire Royal de Bruxelles, où je restai cinq ans.

Après sa mort, sa famille me chargea de rédiger et de préparer les oeuvres posthumes du maître destinées à être gravées. Parmi ces oeuvres figuraient aussi les 36 „Etudes" dédiées au Conservatoire de Musique de Paris.

Les relations amicales et artistiques qui m'attachèrent à Vieuxtemps ainsi que l'admirable et respectueux souvenir que je conservai toujours de l'incomparable virtuose, me décident aujourd'hui à publier une édition spéciale de toutes ses oeuvres, pour violon, où j'ai fidèlement reconstitué les coups d'archet, les doigtés et les nuances d'après les indications personnelles écrites de la main même du célèbre maître. J'ai complété les annotations qui manquaient.

Ces oeuvres paraîtront successivement. J'ai donc le plus grand espoir que tous ceux qui voudront interpréter les oeuvres de Vieuxtemps trouveront, dans cette édition, tous les éléments qui leur seront nécessaires pour suivre la voie du Maître.

Budapest, 1914.

Dr. JENŐ HUBAY.

Jelek magyarázata.

⊓	Lefelé.
V	Fölfelé.
⟷	Egész vonó.
←	Fél vonó felűl.
→	Fél vonó alúl.
◁	Vonó hegye.
⊟	Vonó közepe.
⊔	Kápa.
𝄾	Levegő szünet.
I	E húr.
II	A húr.
III	D húr.
IV	G húr.

Erklärung der Zeichen.

⊓	Herunterstrich.
V	Hinaufstrich.
⟷	Ganzer Bogen.
←	Halber Bogen oben.
→	Halber Bogen unten.
◁	Spitze.
⊟	Mitte.
⊔	Frosch.
𝄾	Luftpause.
I	E Saite.
II	A Saite.
III	D Saite.
IV	G Saite.

Explanation of the Signs.

⊓	*Down-bow.*
V	*Up-bow.*
⟷	*Whole bow.*
←	*Upper half bow.*
→	*Lower half bow.*
◁	*Tip of the bow.*
⊟	*Middle of the bow.*
⊔	*Heel of the bow.*
𝄾	*Art-pause.*
I	*E string.*
II	*A string.*
III	*D string.*
IV	*G string.*

Explication des signes.

⊓	Tirez l'archet.
V	Poussez l'archet.
⟷	Tout l'archet.
←	La moitié de l'archet en haut.
→	La moitié de l'archet en bas.
◁	De la pointe.
⊟	Au milieu.
⊔	Du talon.
𝄾	Pause factice.
I	Sur la chanterelle.
II	Sur le la.
III	Sur le ré.
IV	Sur le sol.

Sechs Konzert-Etüden.

Six Etudes de Concert. —— Six Studies of Concert.

Hat hangverseny-gyakorlat.

Op. 16.

Henri Vieuxtemps.
(1820-1881.)

Allegro moderato.

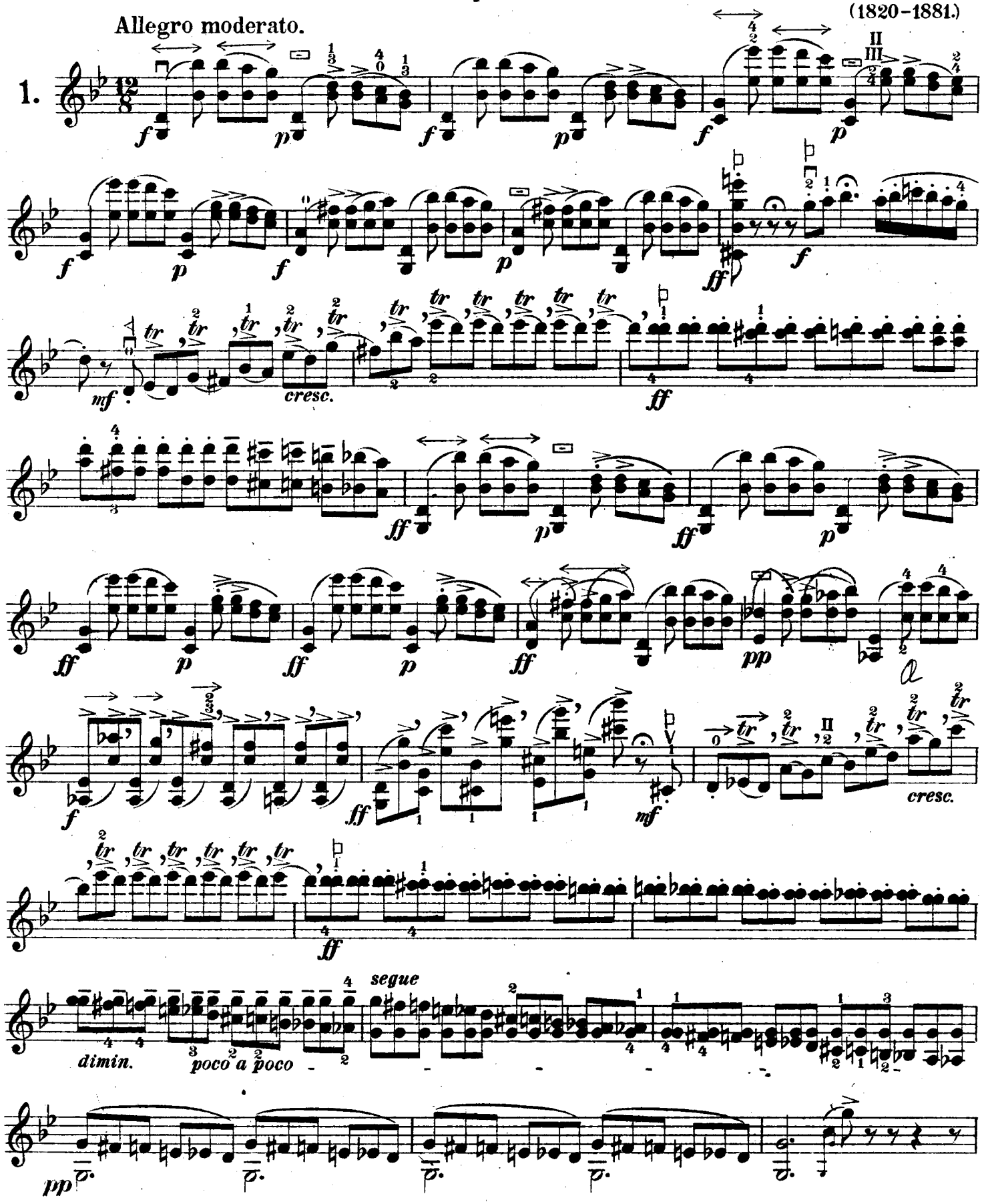

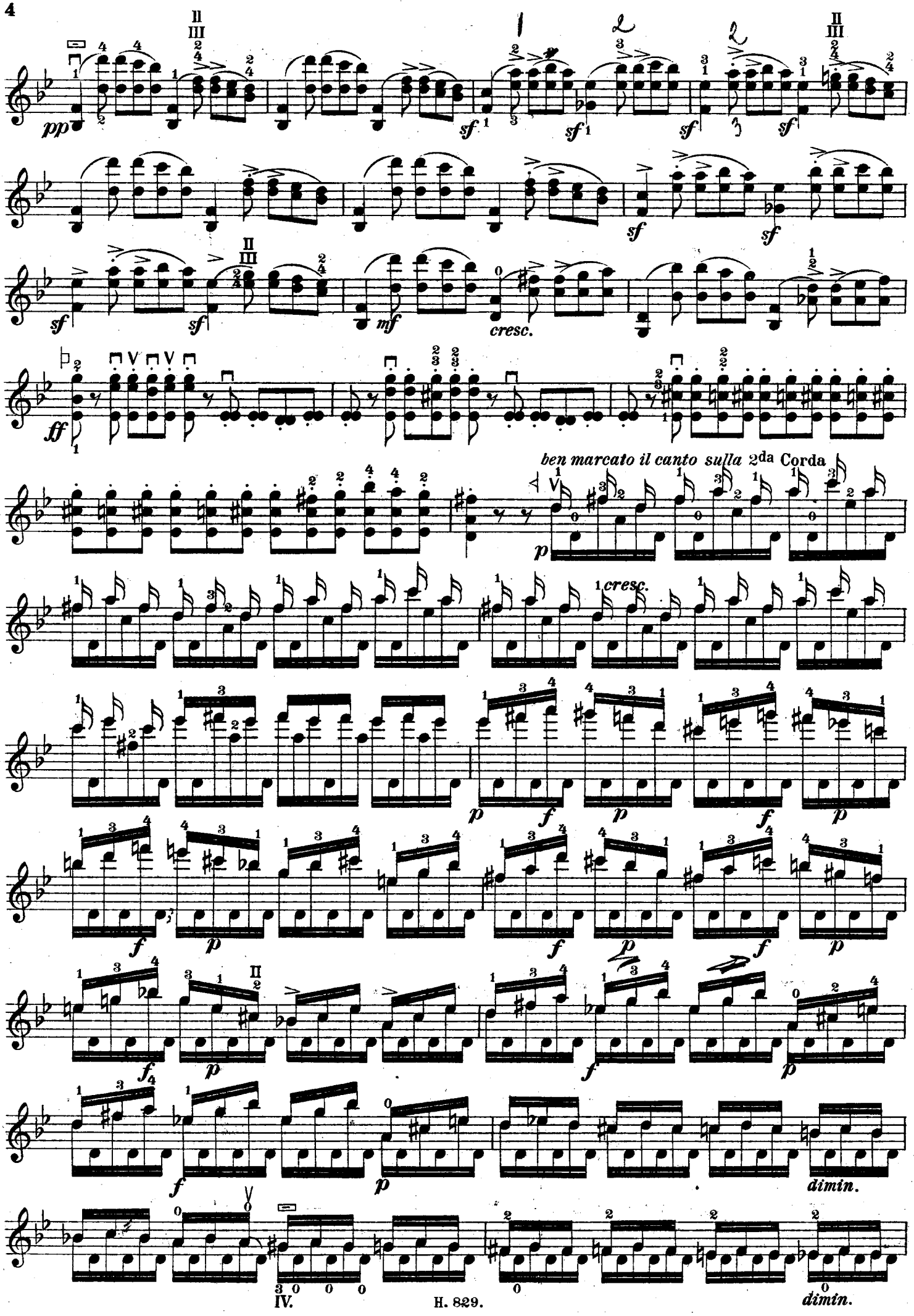
pp
sf
sf
sf
sf
sf
sf
mf
cresc.
ff
ben marcato il canto sulla 2da Corda
p
cresc.
p
f
p
f
p
f
p
f
p
f
p
f
p
f
p
dimin.
dimin.

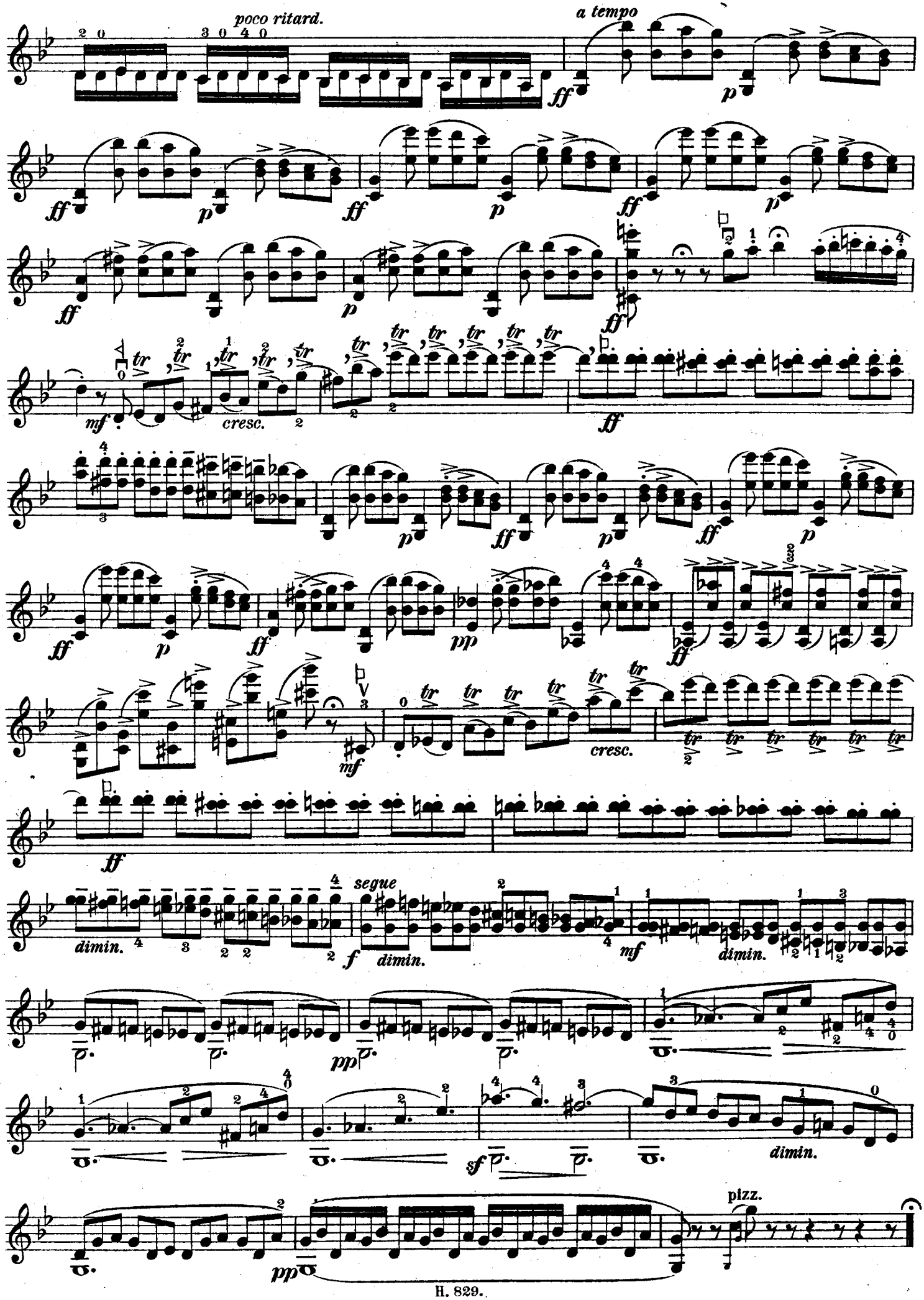
poco ritard.
a tempo
cresc.
cresc.
segue
dimin.
dimin.
dimin.
dimin.
pizz.

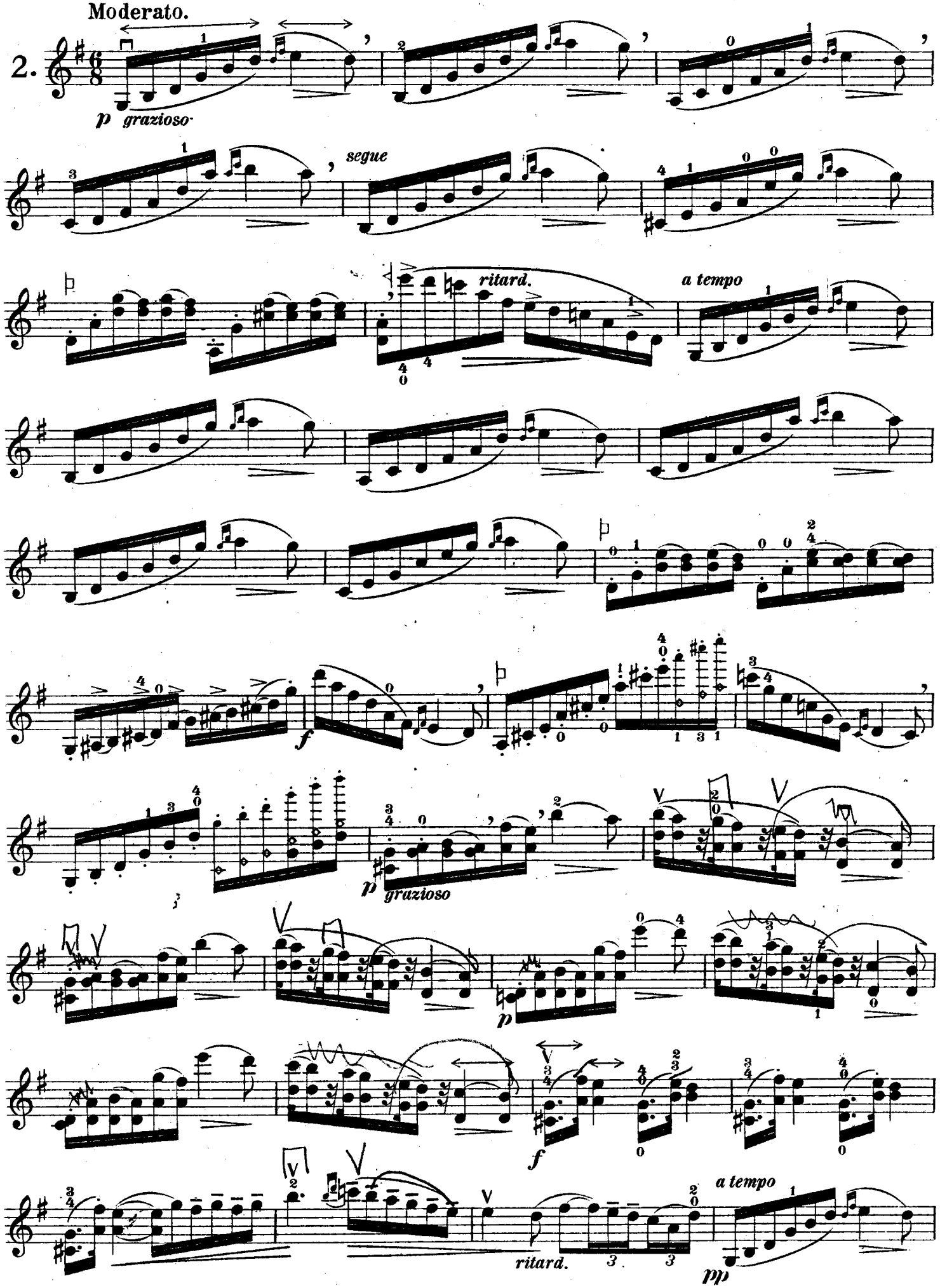
Moderato.
2.
p grazioso
segue
ritard.
a tempo
f
p grazioso
p
f
ritard.
pp
a tempo

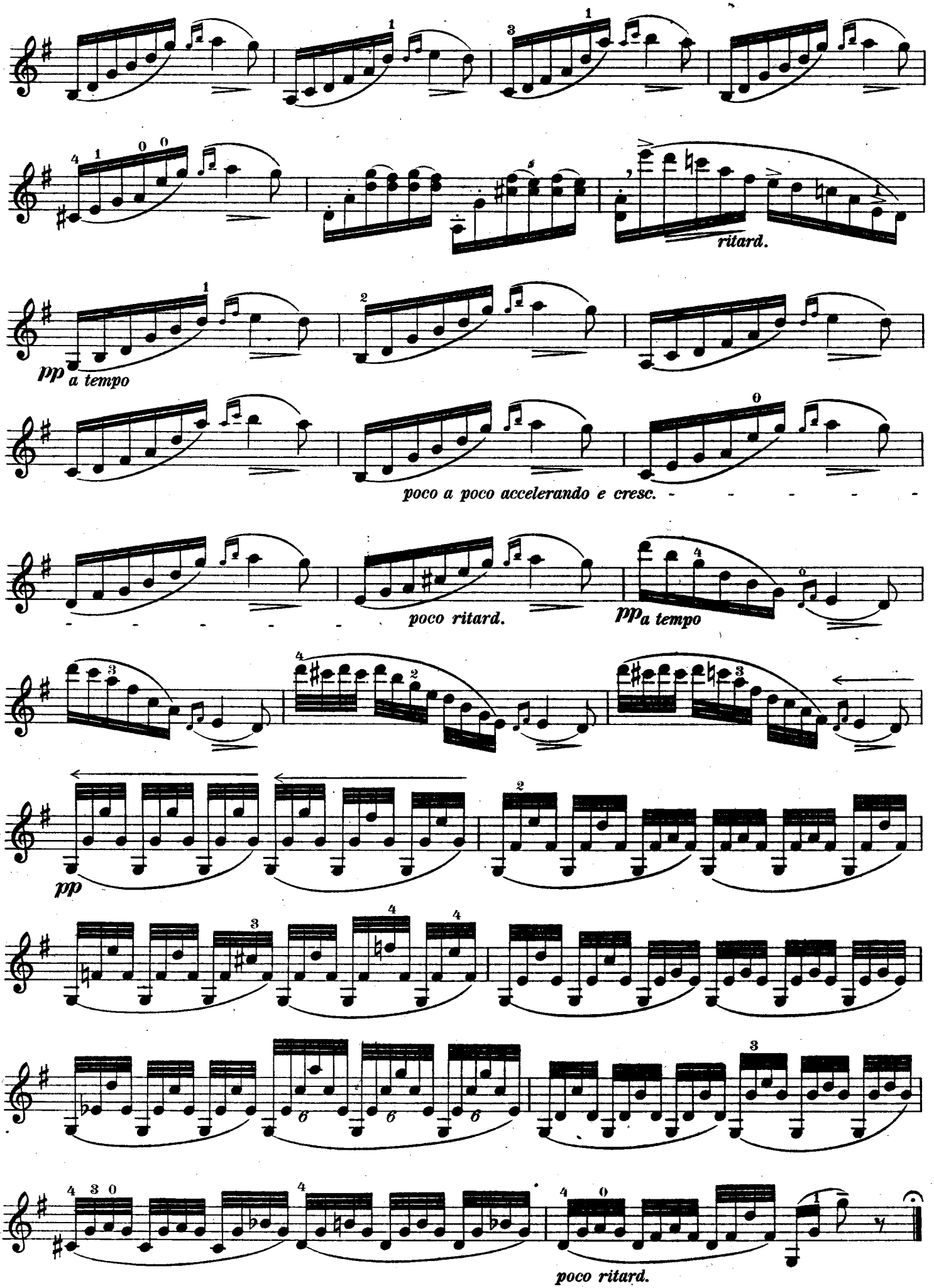
ritard.
pp a tempo
poco a poco accelerando e cresc.
poco ritard.
pp a tempo
pp
poco ritard.

Allegretto.

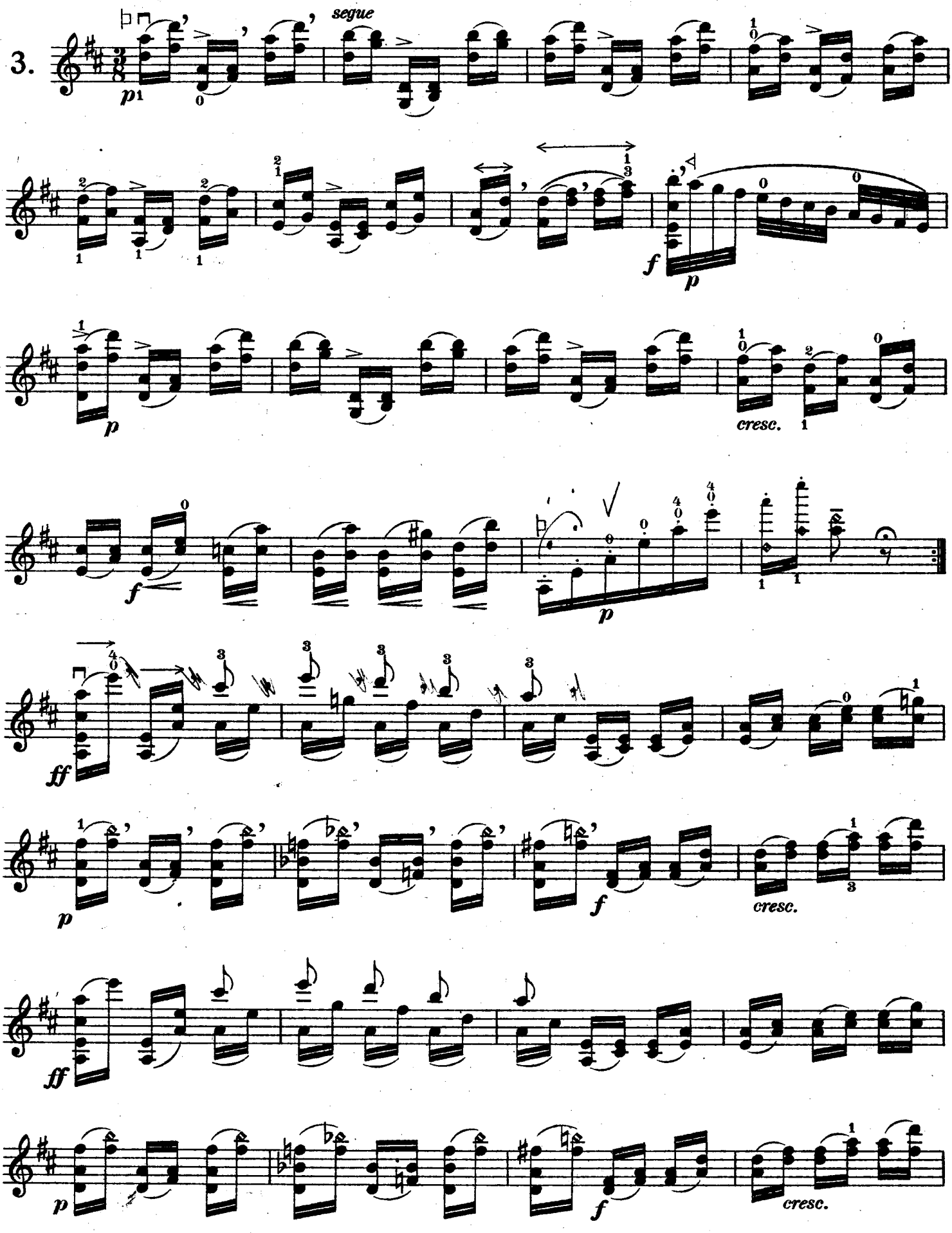

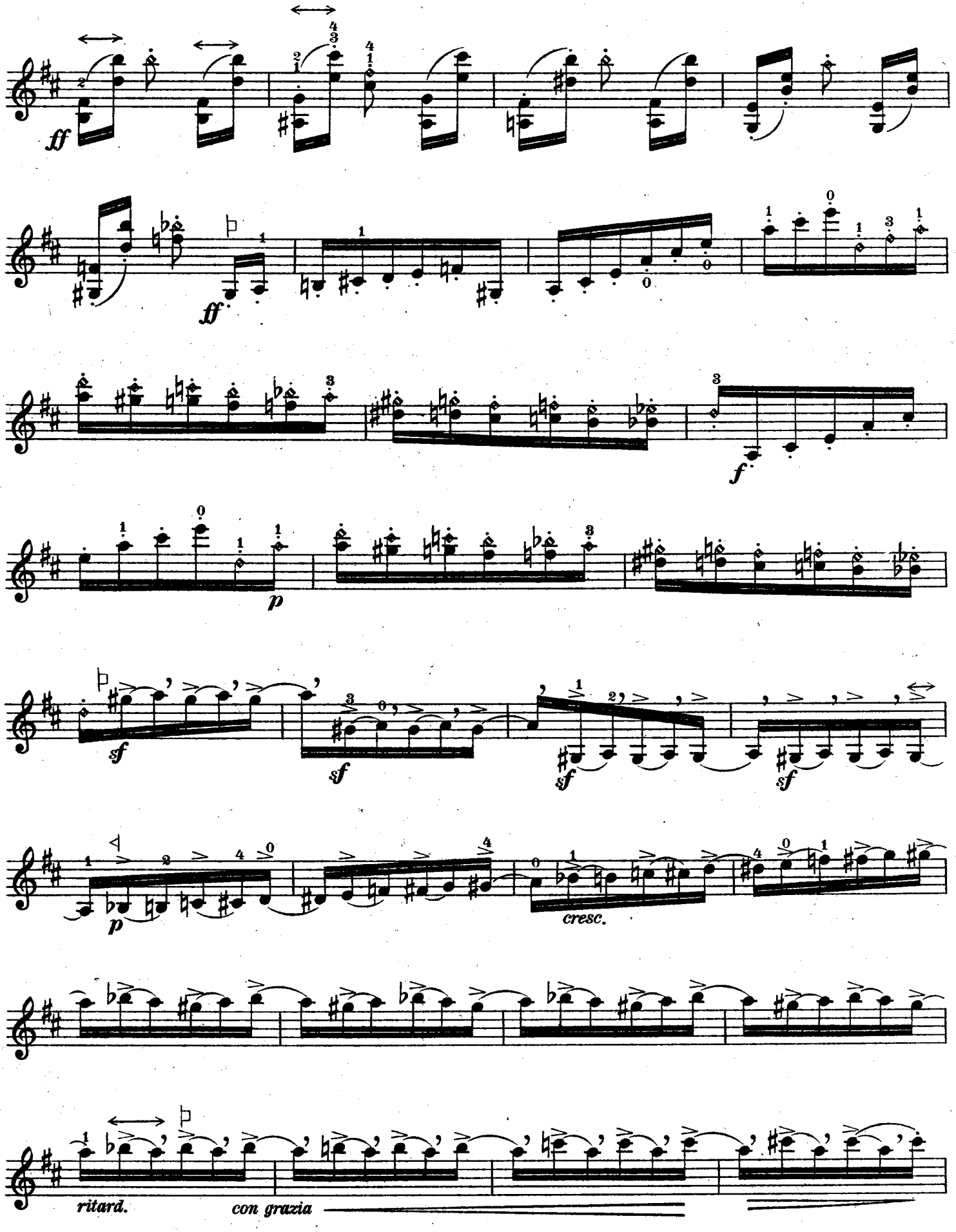
ff
ff
f
p
sf
sf
sf
sf
p
cresc.
ritard.
con grazia

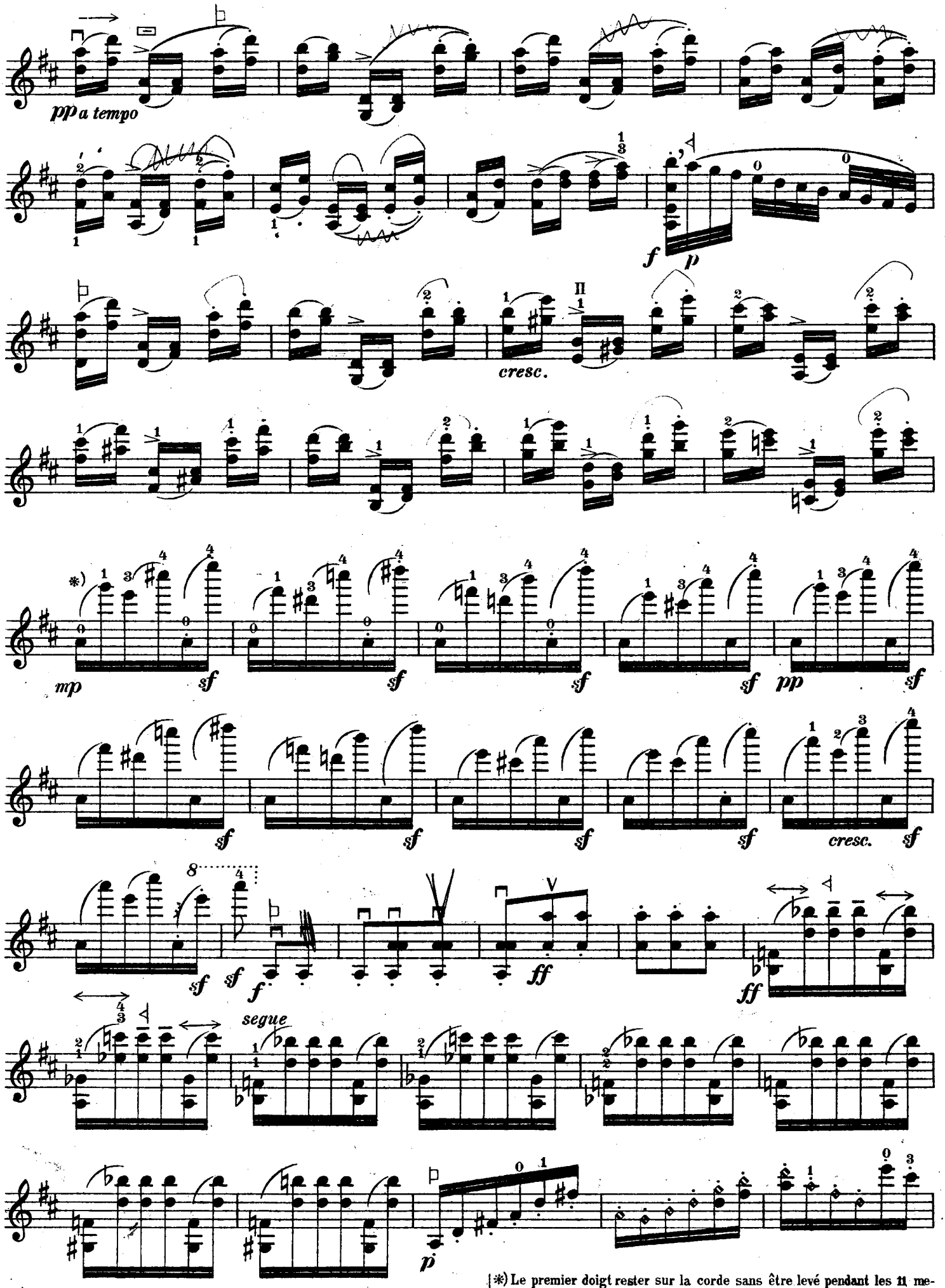

*) In den folgenden 11 Takten muß der erste Finger immer liegen bleiben.
*) Dont raise the first finger duing the next 11 measures.

*) Le premier doigt rester sur la corde sans être levé pendant les 11 mesures suivantes.
*) A következő 11 ütemben az első ujj mindig fekve marad.

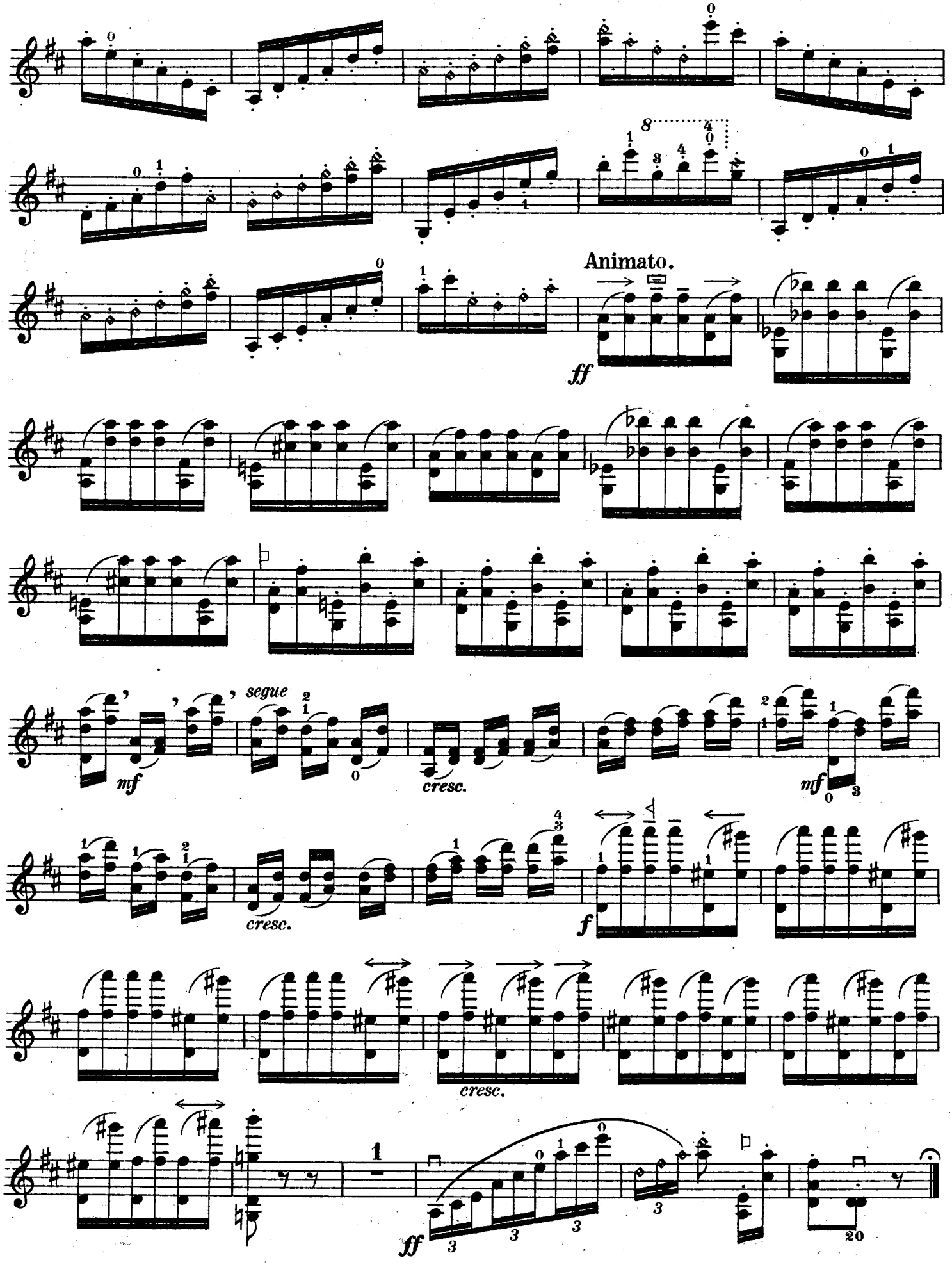
Animato.
ff
mf
segue
cresc.
mf
cresc.
f
cresc.
ff

Allegro ma non troppo.

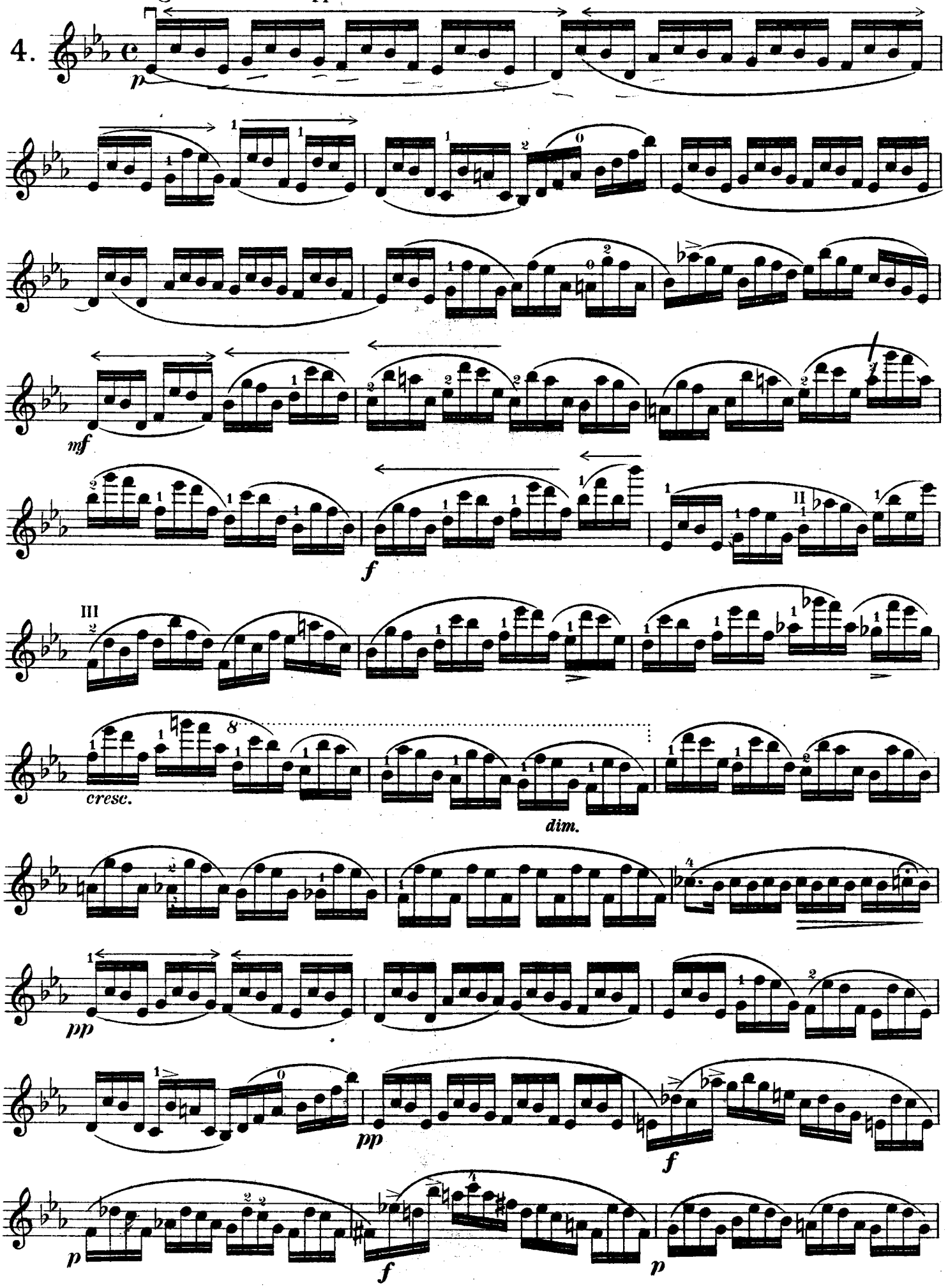

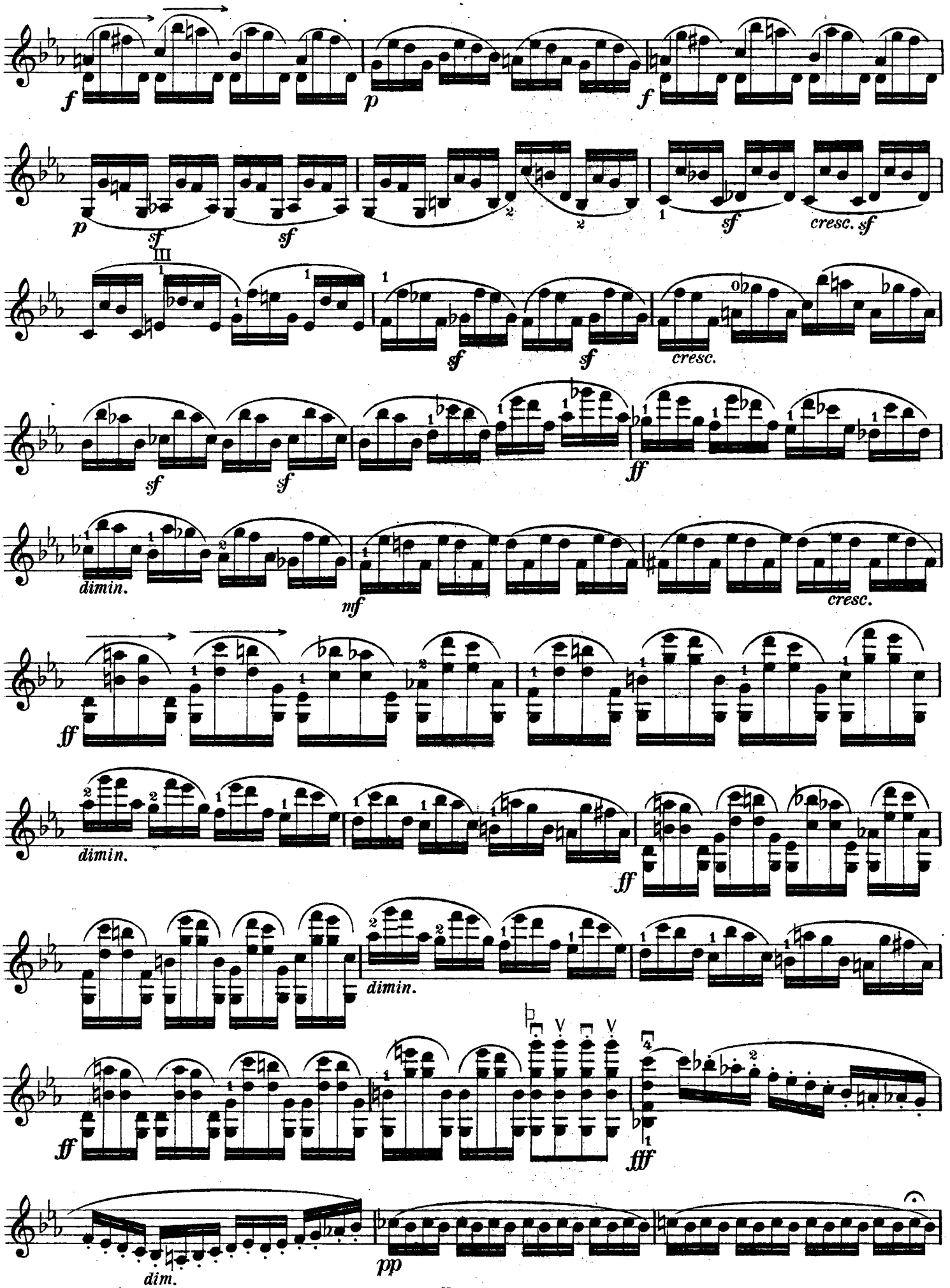
f
p
f
p
sf
sf
sf
sf
cresc. sf
sf
sf
sf
cresc.
sf
sf
ff
dimin.
mf
cresc.
ff
dimin.
ff
dimin.
ff
ff
fff
dim.
pp

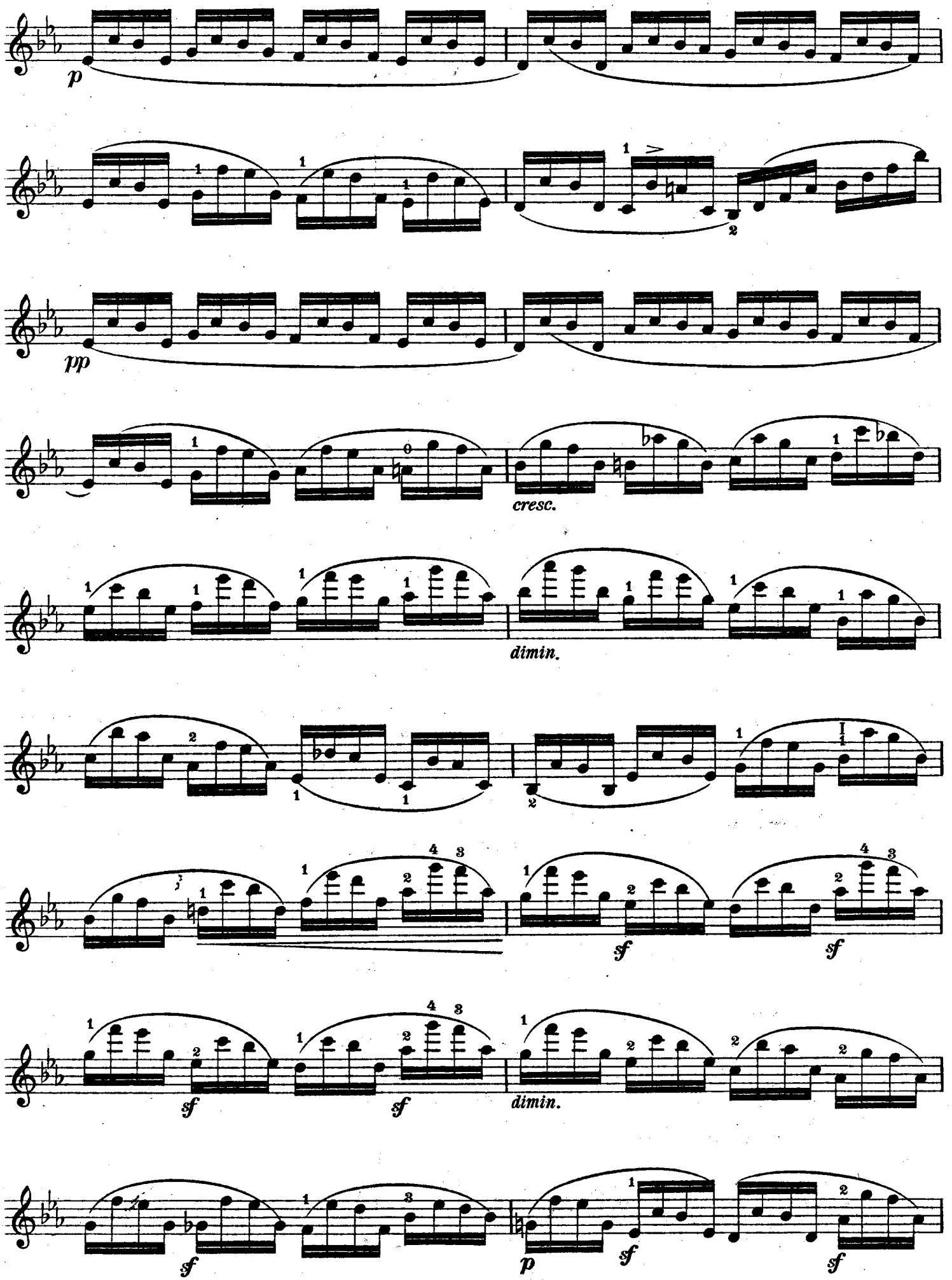
p
pp
cresc.
dimin.
sf
sf
sf
sf
dimin.
sf
p
sf
sf

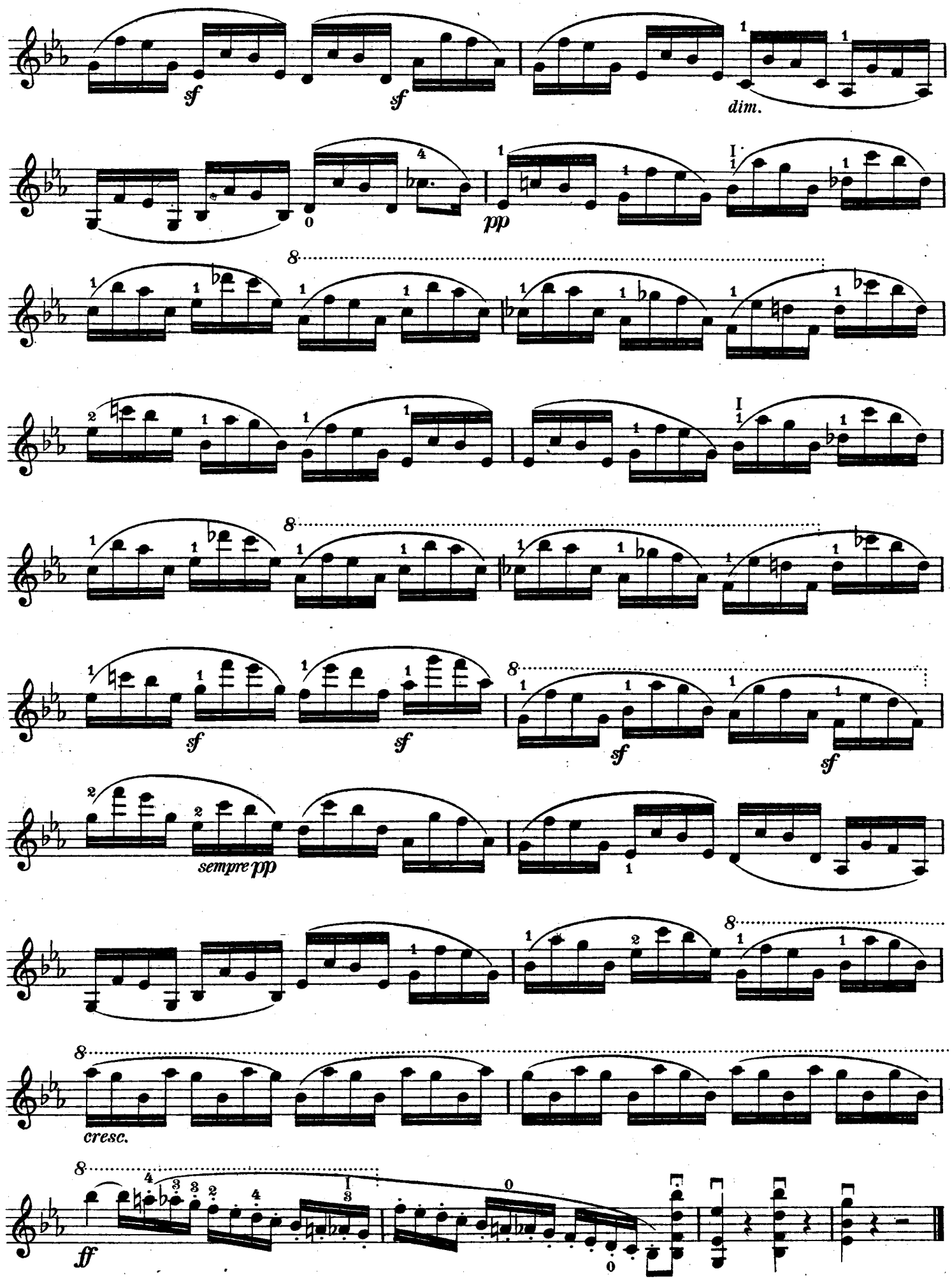
sf
sf
dim.
pp
8
sf
sf
8
sf
sf
sempre pp
8
8
cresc.
8
ff

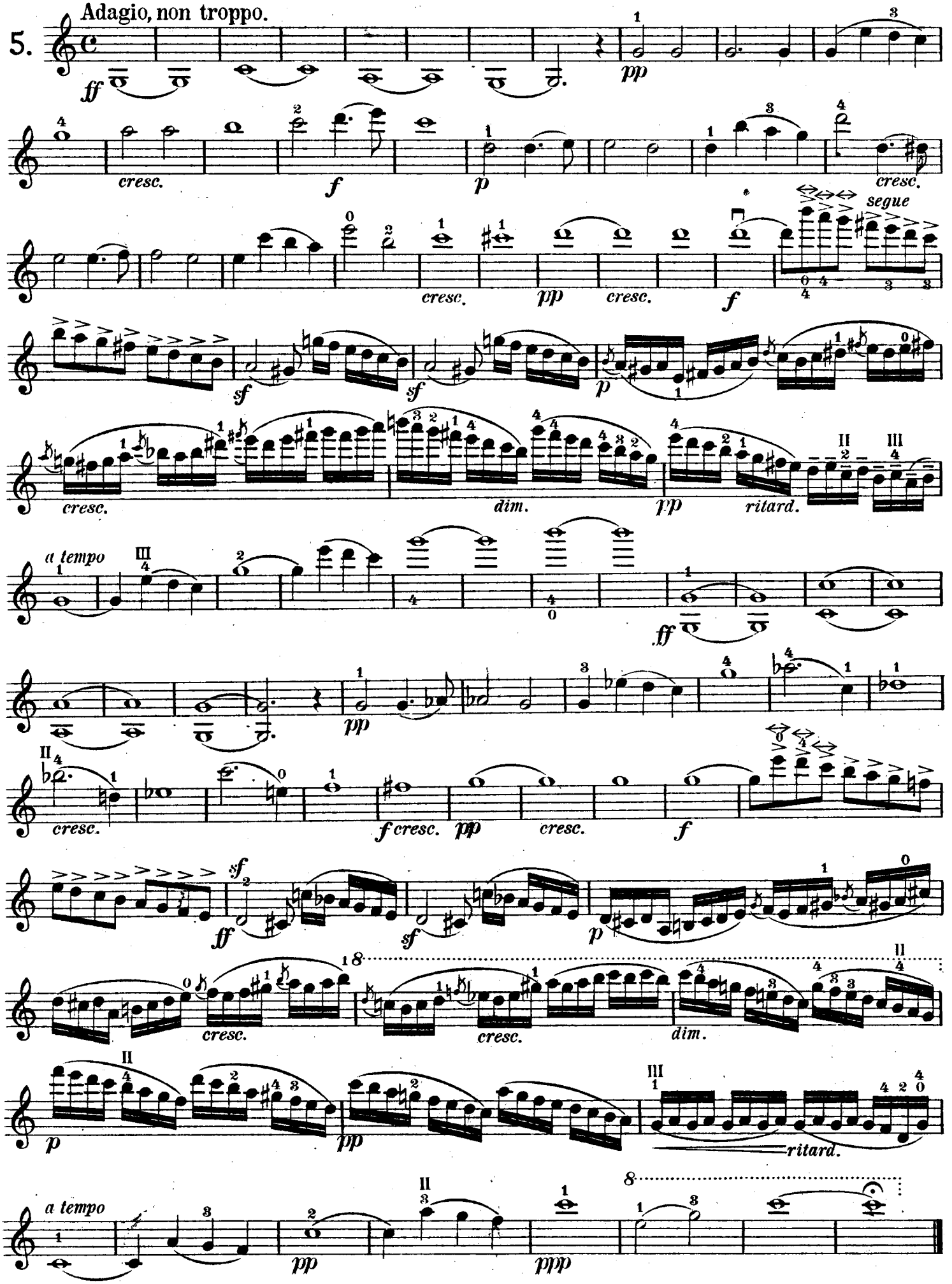
5.
Adagio, non troppo.
ff
pp
cresc.
f
p
cresc.
segue
cresc.
pp
cresc.
f
sf
sf
p
cresc.
dim.
pp
ritard.
a tempo
ff
pp
cresc.
f cresc.
pp
cresc.
f
sf
ff
sf
p
cresc.
cresc.
dim.
p
pp
ritard.
a tempo
pp
ppp

6.

Adagio.

Allegretto.

cresc.

1. 2.

1) Die Sechszehntelakkorde sind sehr energisch und fest am Frosch zu spielen.
2) Nach der Sechszehnteltriole ist die Pause zu vermeiden.

1) The chords must be played with great energy at the heel of the bow.
2) Take care to avoid every pause after the semiquaver triplet.

1) Les accords des doubles-croches doivent être joués d'une manière très énergique et au talon de l'archet.
2) Il faut éviter même la plus petite pause après le triolet des doubles croches.

1) A tizenhatod-akkordok a kápánál erösen és nagy erélylyel játszandók.
2) A tizenhatod triola után a szünetet ki kell kerülni.

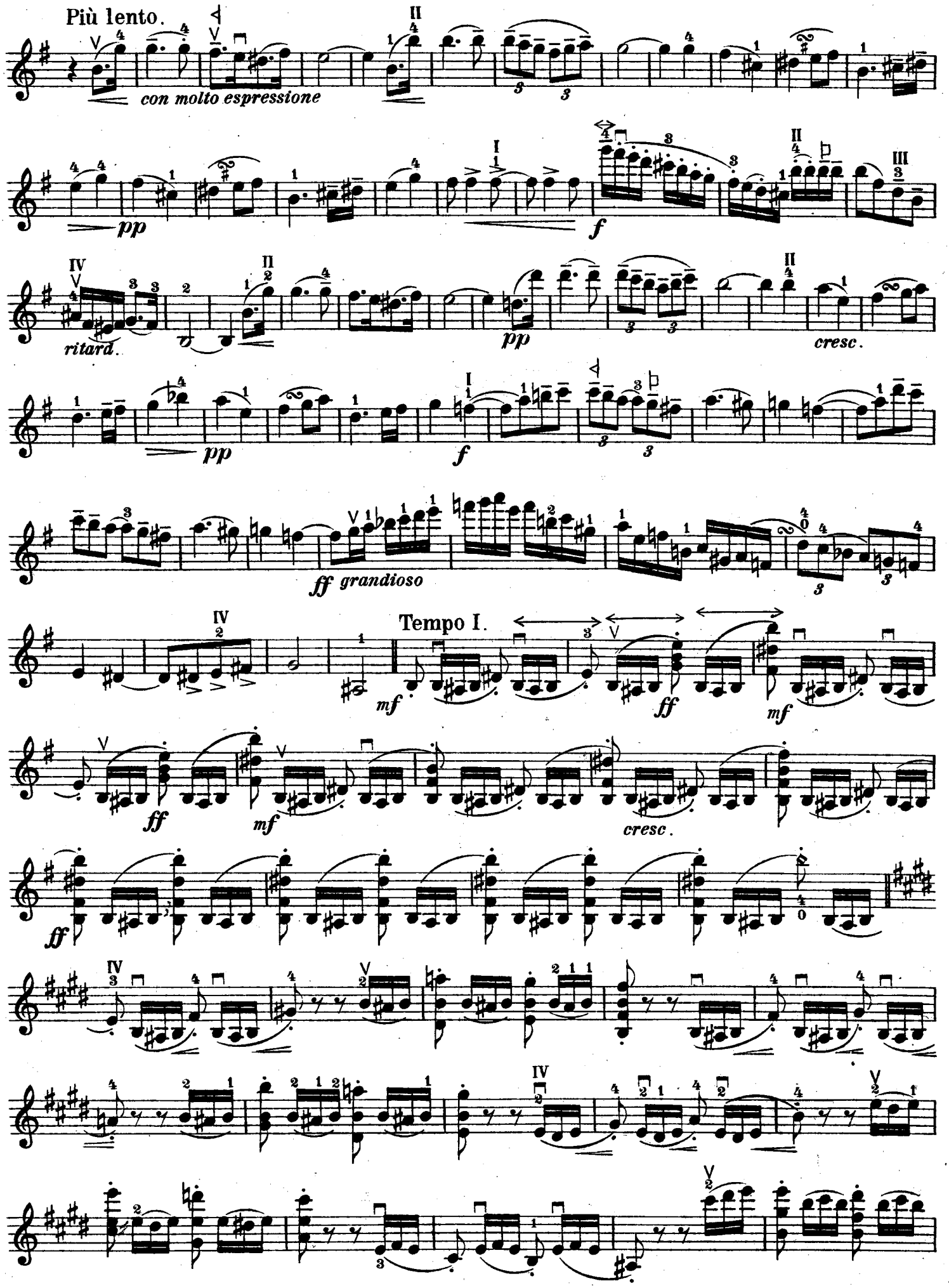
Più lento.
con molto espressione
pp
f
ritard.
pp
cresc.
pp
f
ff grandioso
Tempo I.
mf
ff
mf
ff
mf
cresc.
ff

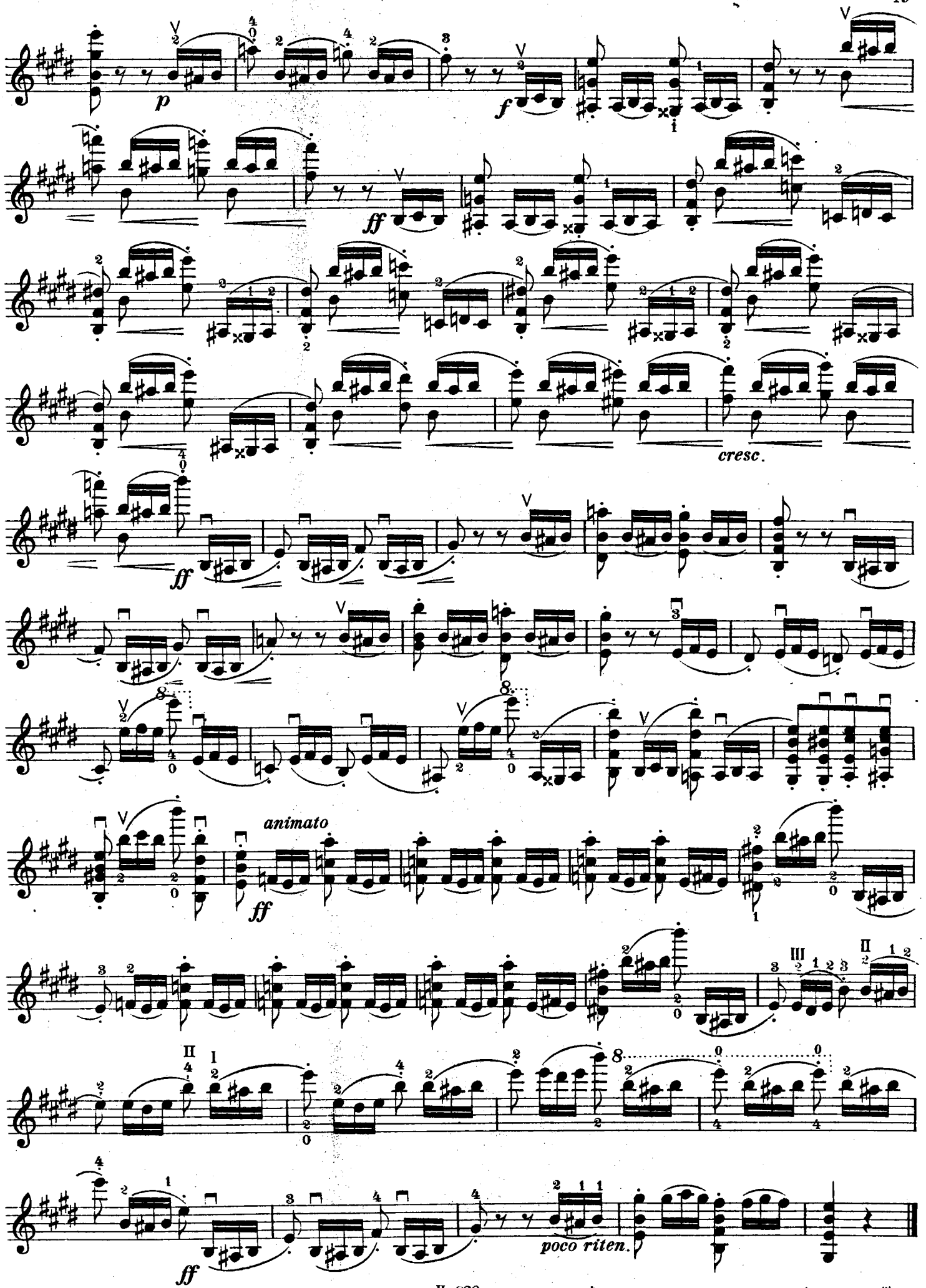

Soc. anon. d'impr. et de libr. anc. R. de Waldheim, Jos. Eberle & Cie. Vienne.